

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRĂREA NR. 31
din 21.01.2008**

Dosar nr.: 528/2007

Petiția nr.: 9187 din 03.09.2007

Petent: B G , D P

Reclamat: cotidianul editat de și L

P

Obiect: atingerea demnității prin articol de presă publicat de reclamat, prin referire la handicap, în cazul petenților

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. B G , D , cu domiciliul

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Cotidianul și L P , cu domiciliul

II. Obiectul sesizării

2.1. Petentii se adresează Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în legatură cu articolul apărut în cotidianul din data de , denumit „Consilieri cu...handicap”, semnat de dl. L P , articol prin care se denigrează petentii, făcându-se referire la aceștia prin sintagma „handicap”.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petentii arată că în articolul menționat, cu denumirea relevantă în cauză și anume: „Consilieri cu...handicap”, se face referire la aceștia prin afirmații denigratoare, cu indicarea completă a numelui ca la niște handicapați. În acest sens, se aduce atingere dreptului la propria imagine iar modul de informare este tendențios, fără nici o justificare legală. Un astfel de articol, în opinia petenților, încalcă prevederile art.15 din O.G. nr.137/2000, republicată.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate cu nr. 9187 din data 03.09.2007, prin adresa cu nr.10024 din 18.09.2007, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul petiției, cotidianului

4.2. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.3. Prin adresa cu nr.18162 din 06.12.2007 au fost citați petenții, B G și D P . Prin adresa nr. 18163 din 06.12.2007 a fost citat dl. L P , iar prin adresa cu nr. 18164 din 06.12.2007 a fost citat cotidianul , prin reprezentant, pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 15.01.2008.

4.4. Prin citații, Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției respectiv al susținerilor.

4.5. La termenul din data de 15.01.2008 părțile nu s-au prezentat. Petenții au transmis note scrise înregistrate cu nr. 776 din 10.01.2008 iar reclamații au comunicat punct de vedere înregistrat cu nr. 1243 din 15.01.2008.

V. Susținerile părților

Susținerile petentilor

5.1.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 9187/03.09.2007 și notele scrise înregistrate cu nr. 776/10.01.2008, petenții arată că prin articolul publicat se prezintă afirmații denigratoare și se face referire la aceștia cu indicarea completă a numelui, că la niște handicapați. Aceste afirmații, nu trebuie relevate în presă, în acest mod, deoarece funcția electivă pe care o dețin petenții a fost obținută în urma votului cetățenilor și nu este incompatibilă cu o stare de invaliditate de gradul II.

5.1.2. Astfel, se aduce atingere dreptului la propria imagine și se susține de către autorul articolului că există incompatibilitate între demnitatea publică și starea de dizabilitate, fiind inadmisibil ca într-un stat de drept să fie negate

drepturile într-un astfel de mod, fără nici o justificare legală, într-un cotidian de largă circulație. Acest mod de informare este tendențios și de natură a crea un curent de opinie împotriva persoanelor cu dizabilități, mai grave sau mai ușoare, în sensul în care aceste persoane nu ar avea dreptul de a ocupa o funcție de demnitate publică.

5.1.3. Se arată că pretinsa incompatibilitate nu există, deoarece indemnizațiile nu au caracter salarial. Deasemenea, chiar dacă ar fi existat o atare incompatibilitate acesta nu ar fi imputabilă petenților, deoarece nu au solicitat indemnizația de consilier.

5.1.4. În prezent, petentul B G a renunțat la indemnizația aferentă funcției electivă iar petentul D P s-a pensionat pentru limită de vârstă.

5.1.5. Față de aceste aspecte se apreciază că sunt incidente prevederile art.15 din O.G. nr.137/2000, fiind vorba de o atitudine manifestată în public, prin presa scrisă, având drept scop atingerea demnității și crearea unei atmosfere umilitoare și degradante, legată de starea de sănătate. Deasemenea, se solicită aplicarea maximului amenzii prevăzute de art. 26 raportat la art.15 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

Susținerile cotidianului

și L

5.2.1. Reclamații arată că aspectele relatate în cuprinsul articolului nu sunt de natură a constitui elementele contravenției prevăzute de art.15 din O.G. nr.137/2000, republicată.

5.2.2. Articolul la care fac referire petenții reprezintă o simplă relatare a unei stări de fapt, respectiv încălcarea de către anumite persoane a dispozițiilor legale în materie de retribuție, aspect constatat de către organele de control ale statului, în speță Oficiul de Pensii al Județului nefiind de natură a avea ca scop sau a viza atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare, ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane sau grup de persoane și legat de apartenența acestora la o categorie defavorizată, după cum au interpretat petenții.

5.2.3. Nu se contestă că petenții își exercită funcțiile de consilier local cu onoare și demnitate, însă în articol s-a relatat o simplă stare de fapt și anume că potrivit legislației în vigoare petenții nu aveau dreptul să cumuleze veniturile obținute din pensie și indemnizația de consilier local, informație obținută de la Oficiul de Pensii

5.2.4. Simpla afirmare a faptului că o persoană este în pensie de boală de gradul II cunoscută și sub denumirea de pensie cu handicap, denumire care nu are conotație discriminatorie, nu este de natură a aduce atingerea imaginii publice a unei persoane.

5.2.5. Astfel, articolul la care se face referire se înscrie în limitele exercitării dreptului la libertatea de exprimare și a libertăților conferite și consfințite prin însăși dispozițiile constituționale cu privire la presă.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, față de obiectul petiției dedus soluționării (vezi infra parag. 3.1. raportat la 5.1.1.-5.1.5.) Colegiul Director ia act că acesta vizează publicarea de către Cotidianul „...” a unui articol intitulat „Consilieri cu ...handicap” publicat în data de 15 august 2007, și semnat de L P... . Articolul în cauză are ca subiect „cazul organizației comunale a Partidului „...”, acțiunile președintei „...” și situația unor consilieri locali, petenții, în prezenta cauză dedusă soluționării.

6.2. Subsecvent aspectelor prezentate în articol cu privire la „...”, cu subtitlul „Consilieri care încalcă legea” autorul articolului arată că „M.C. îi ține în spate pe doi dintre consilierii locali „G... B... și P... D... Colaboratorii, sau mai bine spus, colaboraționiștii președintei, au fost descoperiți recent încălcând legea. Cei doi sunt pensionari de boală gradul II și, în același timp, consilieri locali, pe statul de plată al consiliului local. Incompatibilitatea a fost descoperită tardiv de Oficiul pe Pensii „...” care le-a cerut, conform legislației în vigoare, să renunțe la una dintre calități și să returneze banii primiți, fie de la primărie, fie cei din pensie. Prin comună umblă însă vorba că cei doi consilieri cu handicap „lucrează” la un nou dosar medical, care să le „coboare” gradul de pensie la III și să rămâna în continuare consilieri și sprijinitori ai „doamnei președinte”.

7.1. **În drept**, Colegiul Director reține că în cazul de față ne raportăm la libertatea de exprimare și corelativ la dreptul de a nu fi supus discriminării. Dreptul de a nu fi supus discriminării constituie unul dintre drepturile fundamentale într-o societate democratică, dreptul la egalitate constituind un drept cu aplicare imediată și nu progresivă având în vedere că discriminarea în sine este un afront adus demnității umane. Tratatamentul discriminatoriu are de cele mai multe ori ca scop sau ca efect umilirea, degradarea sau interferența cu demnitatea persoanei discriminate, în mod particular, dacă acest tratament se manifestă în public. Tratatând pe cineva mai puțin favorabil datorită unor criterii inerente sugerează în primul rând dispreț sau lipsă de respect față de personalitatea sa.

7.2. Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, prevede în Art.10 că: “orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare” și precizează în mod expres limitele acestui drept în alineatul 2 al aceluiași articol: “exercitarea acestor libertăți, (n.n. libertatea de exprimare, de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei) ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru ... protecția reputației sau a drepturilor altora.”

7.3. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, într-o formulă care este preluată aproape ca o clauză de stil în toată jurisprudența sa subsecventă în materie, că “**libertatea de exprimare, garantată de art.10 parag.1, constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din**

condițiile primordiale ale progresului societății și împlinirilor personale. Subiect al paragrafului 2 al Articolului 10, Libertatea de expresie include „**nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență [de opinia publică] ori considerate inofensive, dar și pe acelea care ofensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.**” (CEDO, între altele, Lingens vs. Austria, Oberschlick vs. Austria, Sunday Times vs. U.K., Observer și Guardian vs. U.K., Castells vs. Spania, Thorgeirson vs. Islanda, Jersild vs. Danemarca, Goodwin vs. U.K., De Haes și Gijels vs. Belgia, Dalban vs. România).

7.4. În acest sens, “Presa joacă un rol esențial într-o societate democratică. Deși nu trebuie să depășească, între alte limite, și pe aceea a protecției reputației altora, **este de datoria presei să transmită informații și idei cu privire la toate chestiunile de interes public.** (CEDO, 26 noiembrie 2001, cauza Observer și Guardian vs. United Kingdom, parag.59, cauza Bladet Tromso and Stensaas v. Norway, parag.59, 24 iunie 2004, cauza Von Hannover vs. Germany, parag.58). Obligației presei de a transmite astfel de informații și idei i se adaugă dreptul publicului de a le primi. Dacă nu ar fi așa, presa nu ar putea să-și îndeplinească rolul său vital de ‘câine de pază public’. (CEDO, între altele, cauza Thorgeirson vs. Islanda, cauza Bladet Tromso and Stensaas vs. Norway, cauza Dichand and others v. Austria, cauza Prisma Press v. France).

7.5. Subiectul de interes public a fost definit în jurisprudența de contencios european drept orice „**chestiune care afectează viața comunității**” (CEDO, cauza Lingens vs. Austria). Interesul public nu se rezumă la chestiunile politice, ci le include și pe cele sociale sau de alt gen care privesc comunitatea. „Nu există nici un precedent juridic pentru a distinge...între discuția politică și discuția asupra altor subiecte de interes public”(Decizia CEDO, cauza Thorgeirson vs. Islanda). „...A lipsi publicul de informații asupra funcționării serviciilor publice înseamnă a ignora un drept fundamental într-o democrație.” (Decizia CEDO, cauza Observer și Guardian vs. Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord).

7.6. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fundamentat necesitatea protejării libertății de exprimare în primul rând pe valoarea pe care acesta o reprezintă ca mijloc pentru a asigura buna funcționare a unei societăți democratice. De aici decurge poziția privilegiată acordată liberei discutări a chestiunilor de interes general, și în particular libertății presei, atunci când aceasta intră în conflict cu alte valori pe care statul le poate în mod legitim apăra. În acest sens, atunci când este pusă în discuție libertatea discursului „politic” inteles în sensul cel mai larg, marja de apreciere a autorităților este foarte redusă.

7.8. În reținerea acestei marje de apreciere a autorităților cu privire la libertatea de exprimare sunt luate în considerare și elemente legate de calitatea specifică pe care o poate avea autorul discursului (ziarist, politician membru al opoziției, funcționar public etc) sau persoana lezată (politician, funcționar public, magistrat, persoană privată etc.) precum și mijlocul prin care a fost difuzat mesajul (presa scrisă, televiziune, radio etc.). Astfel în cazul autorului, care este ziarist sau politician membru al opoziției și care își exprimă ideile și opiniile cu

privire la aspecte politice, politicieni, funcționari publici etc, marja de apreciere este restrânsă iar protecția libertății de exprimare este maximă. În cazul autorului, funcționar public sau persoană privată care își exprimă opinia sau ideile cu privire la aspecte ce privesc o altă persoană privată, marja de apreciere este întinsă și protecția libertății de exprimare este restrânsă.

7.9. Raportându-ne la aspectele care fac obiectul petiției deduse soluționării, Colegiul Director constată că acestea vizează afirmații cuprinse într-un articol de presă publicat în cotidianul _____, articol semnat de jurnalistul L _____ P _____ și vizează persoane care exercită o funcție de demnitate publică în cadrul unei autorități publice locale. Obiectul dedus soluționării petiției este circumscris analizei afirmațiilor în cauză, ceea ce presupune, în prima instanță, constatarea existenței afirmațiilor și în ultimă instanță constatarea conținutului afirmațiilor, sub aspectul incidenței sau nu a prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

7.10. Referindu-ne la afirmații care pot face obiectul unor plângeri deduse soluționării, astfel cum Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a statuat în jurisprudența sa, este necesară constatarea existenței/inexistenței afirmațiilor precum și examinarea întregului complex de împrejurări în care cuvintele au fost rostite. Astfel, utilizarea unor sintagme precum „tigan/țigani”, „rom/romi”, „homosexuali”, „sidos” „cioară/ciori”, „handicapat” etc., referitoare la anumite categorii de persoane trebuie analizate contextual raportate la întreg, având în vedere modul și locul în care au fost făcute, motivul, declarațiile, articolele, publicațiile, titlul articolelor cât și conținutul acestora, punctele de vedere ale celor care le-au scris sau prezentat, modul și contextul în care au fost făcute precum și impactul, efectul acestora. (vezi în acest sens Hotărârea nr. 212 din 02.09.2005 privind folosirea expresiilor „homosexual”, Hotărârea nr.323 din 28.11.2005, privind afirmații de genul „romi expulzati din statele civilizate, din cauza infracțiunilor comise. Ei ne fac de râs...”, Hotărârea nr.9 din 17.01.2006 privind folosirea expresiilor „țigani”, Hotărârea nr. 165 din 06.06.2006 privind afirmații la adresa minorității maghiare, Hotărârea nr.251 din 07.06.2006 privind afirmații de genul „cioara” si altele).

7.11. Astfel, sub aspectul individualizării și al conținutului afirmațiilor, reținem că acestea se referă la titlul articolului „Consilieri _____ cu ...handicap” și paragraful din cadrul articolului publicat, care cuprinde în fapt următorul text: “M.C. îi ține în spate pe doi dintre consilierii locali _____, G _____ B _____ și P _____ D _____ Colaboratorii, sau mai bine spus, colaboraționiștii președintei, au fost descoperiți recent încălcând legea. Cei doi sunt pensionari de boală gradul II și, în același timp, consilieri locali, pe statul de plată al consiliului local. Incompatibilitatea a fost descoperită tardiv de Oficiul pe Pensii _____, care le-a cerut, conform legislației în vigoare, să renunțe la una dintre calități și să returneze banii primiți, fie de la primărie, fie cei din pensie. Prin comună umblă însă vorba că cei doi consilieri cu handicap „lucrează” la un nou dosar medical, care să le „coboare” gradul de pensie la III și să rămână în continuare consilieri și sprijinitori ai „doamnei președinte”.

7.12. Față de acest aspect, Colegiul director reține textul per se, titlul articolului și subtitlul referitor la secțiunea care vizează petenții iar în analiza acestuia se raportează la întreg conținutul său, constatând că subiectul textului publicat în cotidianul de presă vizează acțiuni ale Partidului , consilierii locali ai Partidului și aspecte corelative activității desfășurate de autoritățile publice locale precum și chestiuni care vizează comunitatea din

7.13. În raport cu aceste constatări, Colegiul Director consideră că ne situăm în câmpul liberei discuții a chestiunilor de interes general, care vizează activități cu caracter politic din viața comunității, astfel cum a statuat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, interesul general nerezumându-se la chestiunile politice, ci le include și pe cele sociale sau de alt gen care privesc comunitatea. „Nu există nici un precedent juridic pentru a distinge...între discuția politică și discuția asupra altor subiecte de interes public” (Decizia CEDO în cauza Thorgeirson vs. Islanda). (vezi în acest sens infra parag. 7.4., 7.5.)

7.14. Din acest punct de vedere, raliindu-ne statuării Curții Europene a Drepturilor Omului, reținem că este de datoria presei să transmită informații și idei cu privire la toate chestiunile de interes public. Obligației presei de a transmite astfel de informații și idei i se adaugă dreptul publicului de a le primi. Dacă nu ar fi așa, presa nu ar putea să-și îndeplinească rolul său vital de ‘câine de pază public’. (vezi infra parag. 7.4.)

7.15. Față de conținutul afirmațiilor care vizează consilierii locali ai Partidului Național Liberal, în speță petenții, articolul se circumscrie caracterului politic și în special criticii persoanelor care dețin o funcție de demnitate publică, critică ce viza o situație de incompatibilitate cu privire la indemnizațiile de consilier local, respectiv pensia de boală pentru gradul II, ceea ce ne situează în domeniul de aplicare al chestiunilor de interes public sau general.

7.16. Colegiul Director trebuie deci să țină seama de un element deosebit de important: rolul esențial jucat de presă într-o societate democratică. Dacă presa nu trebuie să depășească anumite limite, îndeosebi în ceea ce privește reputația și drepturile celorlalti, precum și necesitatea de a împiedica divulgarea unor informații confidențiale, sarcina sa este totuși comunicarea, cu respectarea datoriei și responsabilităților proprii, a informațiilor și ideilor referitoare la orice problemă de interes general. (Vezi Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Hotărârea în cauza Dalban împotriva României, cauza Cumpănă și Mazare împotriva României, cauza Sabou și Pircălab împotriva României). Mai mult, Colegiul Director este conștient de faptul că libertatea în domeniul presei scrise include, de asemenea, și recurgerea la o anumită doză de exagerare, chiar de provocare. (vezi în acest sens infra parag. 7.3) În cauze asemănătoare celei de față, marja de apreciere a autoritatilor naționale se circumscrie interesului unei societăți democratice de a permite presei să își joace rolul indispensabil de “câine de paza” și să își exercite aptitudinea de a da informații cu privire la problemele de interes general (Vezi Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Hotărârea în cauza Tromso și Stensaas împotriva Norvegiei, parag. 59). Este inadmisibil ca un ziarist să nu poată formula judecăți critice de valoare decât sub condiția demonstrării veridicității (Vezi Curtea Europeană a Drepturilor Omului,

Hotărârea Lingens împotriva Austriei din 8 iulie 1986, seria A nr. 103, pag. 28, alin. 46).

7.17. Într-adevar, sintagmele „handicapat”, „handicap” în anumite circumstanțe particulare pot primi o asociere negativă sau insultătoare la adresa unor persoane, însă în contextul articolului dat, titlul „Consilieri PNL cu ...handicap”, respectiv sintagma „cei doi consilieri cu handicap” nu pot fi apreciate izolat, atenția jurnalistului nefiind orientată sine qua non către starea de handicap a persoanelor în cauză asociată cu o situație de inferioritate per se a celor vizați, cât spre faptul că astfel cum rezulta din constatările Oficiului de Pensii Timiș, s-a descoperit o situație de incompatibilitate, la momentul respectiv, ceea ce reafirmă ideea că, articolul transmite informații privind aspecte politice din viața publică a comunității, circumscrise chestiunilor de interes general, corelativ activității unor persoane care dețin o funcție de demnitate publică.

7.18. Prin urmare, Colegiul Director apreciază că elementele de fapt ale aspectelor supuse analizei permit concluzia că ziaristul, autor al articolului, respectiv cotidianul _____ au urmărit să-și îndeplinească sarcina de a informa publicul asupra unor chestiuni de interes general, neputând fi reținută o intenție de a leza în mod gratuit și nejustificat reputația persoanelor în cauză.

7.19. În ceea ce privește principiul nediscriminării, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Sueda, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.20. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a

drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.21. Referindu-ne la elementele constitutive ale discriminării astfel cum este reglementată în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată, și la obiectul petiției referitoare la acte sau fapte, care în speța noastră îmbracă forma unor afirmații exprimate prin cuvinte, reținem că se fac referiri la anumite persoane „consilieri PNL cu ...handicap”, „pensionari de boală cu gradul II”, „cei doi consilieri cu handicap” însă în aprecierea tratamentului diferentiat, astfel cum a procedat în jurisprudența sa (vezi infra parag. 7.10), Colegiul Director trebuie să analizeze întregul complex de împrejurări care vizează afirmațiile, cuvintele sau informațiile exprimate. Sintagmele folosite în titlul articolului cât și în conținutul său nu pot fi apreciate izolat, în afara contextului în care au fost redactate. Or, per ansamblu articolul transmite informații privind aspecte politice din viața comunității, circumscrise chestiunilor de interes general, neputând fi reținută existența unei intenții sau a unui efect de a leza în mod gratuit și nejustificat reputația sau demnitatea persoanelor în cauză.

7.22. Acest fapt este coroborat constatării că articolul nu viza în mod direct asocierea situației celor doi consilieri cu o stare de inferioritate prin care să se aducă atingere demnității lor, cât unei situații de incompatibilitate despre care se relatează că a fost „tardiv descoperită de Oficiul de Pensii Timiș, care le-a cerut, conform legislației în vigoare, să renunțe la una dintre calități...”.

Deasemenea, nu se poate reține din ansamblul informațiilor o deosebire, restricție, excludere, preferință datorită handicapului or dizabilității având ca scop restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege. Astfel, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire (restricție, excludere, deosebire, preferință) între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

8.37. Constatând că afirmațiile în cauză nu pot fi încadrate ca fapte de discriminare în accepțiunea O.G. nr.137/2000, republicată, devine redundantă analiza incidenței art.15 din O.G. nr.137/2000, cu atât mai mult cu cât în speță, nu s-a putut reține scopul sau urmărirea restrângerii sau înlăturării recunoașterii, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului, ori a unor drepturi recunoscute de lege, ceea ce determină implicit neîndeplinirea unei cerințe esențiale a legii în vederea constatării faptei prevăzute la art.15, respectiv: „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intra sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ura rasială sau Națională, ori acel comportament **care are ca scop sau vizează** atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau

unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia”.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. nu pot fi retinute aspecte care intra sub incidența art.2 alin.1, art.15 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. clasarea dosarului;

3. se va răspunde petenților în sensul celor hotărâte;

4. o copie a hotărârii se va transmite petenților B G , D
P , la domiciliul

5. o copie a hotărârii se va transmite cotidianului
și dlui. L P , la domiciliul de corespondență,

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

COMSA CORINA NICOLETA– Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Data redactării 27.01..2008

Tehnoredactat: G.D.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

